Anul I. No. 9. | 3 lei | Joi 10 August 1928

COASTA de ARGINT

Director, OCTAVIAN MOŞESCU
Redacţia şi Ad-traţia
Mircea cel Bătrân
— BALCIC —

Ziarul cultural al Universităţii libere din Balcic

Adm-tor Cap. I. Bercianu
Abonament anual 200 lei

Theodorescu Sion — Balcic

Ce trebue să-i dăm Balcicului.

Faceţi aici un oraş de artă
potrivit cu firea lui
Domniţa Ileana

A spus Domniţa Ileana la Universitatea Coastei de Argint că el, Balcicul, ne poate da mai mult de cât suntem noi in stare să-i dăm lui. El ne dă marea potolitoare de patimi şi de griji, un golf de entusiasm dionisiac şi o coastă de album cu munţi in veselie de soare, cu trandafiri şi viţă acoperitoare de iubire, cu cişmele şi asini de idile biblice. Noi i-am dat palate şi sionuri cu foişoare de poezie, noi i-am dat pe Regina Maria, pe Domniţa Ileana a mării, pe Bucuţa, pe Satmary, pe Stork, pe Steriade, pe răscolitorul vieţii de acolo, Octavian Moşescu şi o activitate de descoperire a mării care a creat Universitatea Coasta de Argint şi care, trebue să dea, desvoltată din frumuseţea gândului primitiv de ieri, frumuseţea artistică de mâine: case cu pridvoruri albastre şi cu fremurătoare aprinderi de trandafiri, caravanseraiuri cu cişmele de parabolă şi cu asini de drumeţie arhaică, un port turistic, o mare cu pânze albe şi cu tremur de steguleţe pe frânghiile luntrilor de golf, drumuri cu scăriţe şi cu terase de migdali ca'n Sevila lui Ibanez, şosele cu pomi de ţară caldă, ciprii din Böcklin şi din Leonardo de Vinci in rupturile albe ale Coastei, o şcoală de corăbieri şi pescari, un muzeu şi o bibliotecă a mării, florării ca'n Ampeglio in şesurile reavene de la Acbunar şi un forum de amintiri cu fântâni de marmură şi cu arbori plin de umbră.

In crăescul tron de piatră sub măreţia stejarului de la TENHA IUVA, Regina Maria visează prefacerea coastei in infăţişeri primitive de paradis fără rezerve. Visul ei il prinde şi il scrie Emanoil Bucuţa; iar noi, incărcaţi de bucurie, aşteptăm pe infăptuitorul de minuni al acestei vedenii din soare. Aşteptăm un om, o societate, un stat de creaţie, o ţară pasionată şi activă.

Nu credeţi că agitatorul lor ar putea să fie Octavian Moşescu?

El e ca vântul care ridică marea şi o umple de sgomot.

Gh. D. Mugur

DelaUniversitatea liberădin Balcic

Internaţionala Pedagogică. Prelegerile d lui **Emanoil Bucuţa**

Din ucenic de potcovar....

Vremurile de criză prin care trece omenirea se cunosc după multe semne. Unul din ele e şi preocuparea pedagogică. Dacă silinţele de indreptare nu izbutesc, nici cele p o l i t i c e nici cele morale, gânditorii cer o altă creştere. Atunci incepe lupta in jurul principiilor care trebue să stea la temelia reformelor. Criza intră in făgaşul pedagogic, unde se şi rezolvă. E ultimul ei stadiu, de care se fereşte şi pe care nu-l poate ocoli.

Dela răsboiu incoace lumea işi caută o nouă aşezare. Din neputinţa in mlădierii după nouile imprejurări, iese o generală dezorientare. In unele ţări potrivirea aceasta, care intârzia, s'a adus pe cale revoluţionară. Caracteristic e insă că chiar de-a doua zi oamenii revoluţiei au venit cu o nouă legislaţie a invăţământului. Punctul de vedere evolutiv biruie tocmai intre aceaia cari se ridicaseră impotrivă şi trăesc din tăgăduirea lui.

Era firesc atunci ca in faţa atâtor internaţionale mai vechi şi mai noui, internaţionale muncitoreşti, internaţionale politice, internaţionale scriitoriceşti, să se ivească şi o internaţională pedagogică. Numai faptul că ea a pornit din ţări anglo-sacsone, o face să apară subt un nume mai greu de inchipuit. Se chiamă Asociaţia internaţională pentru Educaţia Adulţilor, şi are sediul la Londra. Dacă ţara de naştere ar fi fost pe continent, obiectul ei ar fi fost sigur legat de şcoală. Aşa, el s'a oprit la omul adult, scăpat de subt diferitele obligaţii ale invăţământului. Pământ de libertăţi, pedagogia vrea să rămână şi ea majoră şi să se desvolte in libertate.

La fel cu celelalte internaţionale, internaţionala pedagogică vrea intâiu să organizeze o anchetă in toate ţările, ca să cunoască starea şi tendinţele de azi, şi al doilea, să insufleţească şi să indrumeze. De zece ani, de când a fost infiinţată, ea crede că a făcut toate lucrările de pregătire. Anul viitor va avea loc intâia faptă din a doua perioadă: un congres internaţional la Cambridge, pentru contact dea dreptul al forţelor care lucrează in acest domeniu, şi pentru găsirea impreună a unor directive generale. A fost frumoasă scrisoarea de despărţire de intâiul preşedinte de onoare in tot acest răstimp de zece ani, Preşedintele Republicii Cehoslovace, Th. G. Masaryk. Felul cum a fost el privit, face să se inţeleagă mai uşor decât orice desvoltări, spiritul Asociaţiei. Educaţia adulţilor nu inseamnă altceva, mutată intre noi, decât cultură populară. Masaryk a fost lăudat, cu acest prilej, ca unul din intâele produse ale educaţiei populare, pentrucă, incepând ca ucenic de potcovar, a putut să ajungă prin proprie disciplină până la inaltele rosturi de intemeietor şi de conducător de ţară.

„Adevărul"? ce este Adevărul?

La cererea Asociaţiei internaţionale pentru educaţia adulţilor, un raport s'a alcătuit despre starea culturii populare la noi. O mie de tipare au ieşit atunci la iveală, unele cunoscute tuturor, altele mai ascunse.

Deoparte, iată activitatea Statului, in afară de şcolile pe care le deschide copiilor şi profesioniştilor. Ministerul Instrucţiei publice şi al Răsboiului se indreaptă către toţi cetăţeni cari au rămas fără sau cu prea puţină cunoştinţă de carte. In acest scop funcţionează şcolile de adulţi civile şi şcoala regimentului pentru soldaţi. Casa Şcoalelor, cu editurile, bibliotecile, conferintele, secţiile ei de diapozitive şi de cinematograf e adevăratul aşezământ oficial de cultură populară al României.

De altă parte stau Ministerele care se indreaptă unul către sate şi muncitorii agricoli şi celălalt către populaţia industrială a oraşelor. Ministerul Agriculturii organizează in fiecare an un fel de universităţi populare ţărăneşti, cu cicluri de cursuri statornice in diferite regiuni sau cu conferenţiari ambulanţi, despre tot domeniul ştiinţelor şi practicilor agricole. Ministerul Muncii, prin universitatea muncii, cu conferinţe din tot domeniul cunoştinţelor omeneşti, cu bibliotecile, căminele de ucenici, publicaţiile, reprezentaţiile de teatru, şezătorile şi taberele de vară lucrează pentru răspândirea aceelaş culturi populare in publicul lui special.

Ceeace a realizat, alături de Stat şi din intâile vremuri, iniţiativa particulară, arată insă mai bine decât orice, trebuinţele şi tendinţele epocii. Dela „Asociaţia transilvană" veche de aproape şaptezeci de ani şi până la Extensiunea universitară din Cluj, dela Liga pentru unitatea Culturală a tuturor Românilor până la Fundaţia Culturală Regele Mihaiu in Bucureşti, dela societăţile locale de cultură din toate provinciile până la Ateneele populare şi la Universităţile libere, printre care stă la loc de cinste „Universitatea Coasta-de-Argint", toate priceperile şi bunăvoinţele s'au unit pentru imbogăţirea minţilor şi ridicarea inimilor. Mijloacele tehnice ale culturii populare, in funcţie şi aiurea, nu ne lipsesc.

Cercetarea cea mai grea pentru anchetator şi intrebarea cea mai temută pentru cugetătorul social sau pentru moralist rămâne: care este spiritul pus in aceste tipare şi către ce idealuri e mânată de miile şi miile ei de conducători, generaţia in mers? Intrebarea lui Pilat pusă cu buze obosite de păgân lui Isus in ziua judecăţii, se intoarce şi intre noi: „Adevărul? Ce este adevărul?"

Balcicul, colonie de vară

Am amintit odată de noul caracter al Balcicului, cunoscut in trecutul apropiat ca o schelă de grâne. Aşezarea frumoasă la cel mai colorat şi liniştit golf din România şi climatul exotic l-au făcut dintr'odată oraş de vară. Au venit intâiu in el artiştii luminii. Niciun colţ din ţară nu e mai cunoscut şi n'a pătruns prin ei in mai multe case. A venit apoi Regina. Au venit drumeţii intâmplării, porniţi după un zvon. Vin in sfârşit şi coloniile de vară.

Cred că cea dintâi colonie de vară a fost a fetelor aduse de Asociaţia Creştină a femeilor Române, acum câţiva ani. Incercarea a dat atunci greş, dar ea a amânat numai gândul, fără să-l oprească. Pregătiri mari s'au făcut şi greutăţile de găzduire, care se puseseră deacurmezişul, au fost inlăturate. Ce inseamnă aceasta pentru Balcic? Mult.

Casa cea nouă, care s'a ridicat pe terasa de lângă Palat şi despre care vom scrie odată mai pe larg, aduce in intâiul rând oraşului o creştere materială. Cincizeci de fete şi de supraveghetoare ale lor pot găsi uşor adăpost acolo. Intâia serie pleacă mâine; cea de-a doua e pe drum. La bugetul locuitorilor negustori de tot felul ai Balcicului trecerea aceasta trebue să se inregistreze cu câteva sute de mii de lei pe an, şi intr'un an care ţine deocamdată numai două luni.

Dar colonia fetelor, de lângă Apele Vii, inseamnă mai ales o creştere spirituală pentru Balcic. Asociaţia Femeilor Creştine n'a inţeles să se inchidă intre smochinii şi migdalii ei de deasupra Mării, şi parcă impinsă la aceasta de colţul de pământ mai la o parte de lume pe care s'a aşezat. Aşezare de tinereţe strânsă aici din toate unghiurile uscatului românesc, ea a chemat tinereţea Balcicului la sine. Cercetaşe şi cercetaşi s'au amestecat in jocurile şi in disciplina de viaţă mai inaltă a coloniei. E numai un inceput, dar de preţ pentrucă descopere o intenţie din cele mai vrednice de laudă. El trebue continuat. Asociaţia Creştină a Femeilor e o inchegare spirituală, şi ca atare mai cu seamă trebue să fie simţită oriunde poposeşte. Acest popas la margine da apă e cu deosebire indemnător. Să lase să crească din ea toate florile albe pe care le cuprinde! Zarea de Miazăzi a Balcicului se va găsi imbogăţită, nu numai cu o casă trandafirie cu obloane verzi, ci cu un suflet nou. Că acest suflet il vor da fetele, aici nu va apărea decât foarte firesc, in mijlocul feciorici văzduhului şi valurilor.

em. b.

SABAT BALCICIAN

lui Ion Pillat

Din Ecrené la Dalian Baglâr
Strigoii chiue, bat munţii'n şir
Cu măturoaie scurmă tibişir,
Deşartă'n coş de vifor praf de var.

Ce mi-s delfinii'n Pont? Mai abitir
Decât din val se-aruncă, dracii sar
Cu furci la ceaunul cu buligar
Şi mestecă la foc. Din Ac Bair

Sar peste chioşcul lui Deh Babală
Ştiobâlc in mare. Spre Caramanlă
Vântoase-au şters burete zările.

In jurul semilunii lelele
Şi au pus şalvari, pe vânt li-s pletele:
Pe-o rază iederă se'nlănţue.

EMIL RIEGLER-DINU

Un pictor al Balcicului: J. Steriade

Revista „La Roumanie nouvelle" incearcă un portret al pictorului Steriade. Ca in orice bun portret clasic, fundul aduce o vedere din mediul sufletesc al modelului. La un mare căpitan de corabie, o draperie se ridică peste o luptă navală, cu amestec de fregate in fum de bombardament. La Beatrice, capul greu de păr şi de visuri se desface dintr'un epizod depărtat din La Vita nuova. La Steriade, zarea Balcicului il inconjură cu minarete, cu mahoane albastre şi cu mori apăsate de ţigle roşii intre ape dulci şi ape marine.

D-l Leon Thevenin il arată pe Steriade ca un artist al priveliştilor ţării: poemul naţional scris in râuri şi in livezi, in mănăstiri şi in dealuri şi ai cărui aezi sunt pictorii, cum li place să scrie inflorit şi duios, domniei sale. Şi continuă: „Dacă România intreagă i-a stârnit luarea aminte, se pare că o dragoste deosebită a păstrat Mării Negre. De multe ori a zugrăvit colţurile ei cele mai originale. In multe din lucrările lui se găseşte in albeaţa-i subţirică, minaretul din Balcic, ridicat pe un fund de stânci calcaroase din ţinutul acesta uimitor, care aduce aminte in incelaş timp, rezumând atâtea contraste, coastele Bretaniei, rocele roşii dela Ploumanach şi golfurile mării italiene: sfâşiat, gol, sărac şi deodată impădurit, bogat dantelat de lămâi şi de migdali, sfărâmând de stâncăriile lui o mare verde, ca Marea Nordului, sau safirie ca Mediterana".

Pictorul Steriade e in Balcic la el acasă. Dar iată că trecerea lui lasă şi altfel de urmă. Lauda operei lui se face lauda Coastei-de-Argint. Din entusiasm şi poezie nasc alt entusiasm şi altă poezie. Ecourile paletei le prinde ca un instrument aerian condeiul şi le poartă mai departe. De nicăeri ele nu sunt ascultate cu mai multă inţelegere decât tocmai de-aici, din Balcic de pe malul Mării, la un ceas de seară, când valurile işi incep in linişte cântecul pentru singuratici.

ŞTIRI şi FAPTE

La Universitatea liberă. D-l Emanoil Bucuţa, va conferenţia Miercuri, 8 August orele 6. p. m. despre Tolstoi, omul.

* * *

Zilele acestea va apare in editura Universităţii din Balcic, Flora Coastei de Argint de prof. D-r Borza.

* * *

Cursuri in aer liber. Universitatea liberă „Coasta de Argint" a organizat cursuri in aer liber. Prima prelegere va avea loc Vineri 10 August orele 6 p. m. pe terasa căminului Asociaţiei Creştine a femeilor, când D-l Emanoil Bucuţa, va vorbi despre Nouile Vieţi ale lui Isus.

* * *

Intre 10-15 August a. c. D-l Ion Marin Sadoveanu, va vorbi despre Teatru in aer liber. Vor urma D-nii Gh. Mugur, Octav Onicescu, Pamfil Şeicaru, Perpessicius, Vintilă Russu Şirianu, Ion Simionescu, Ţoni, Ştefan Neniţescu

* * *

„Coasta de Argint" călăuza Universităţii cuprinzând articole de M. S. Regina Maria, N. Iorga, Em. Bucuţa, Gh. Mugur, I. Vâlsan etc. Se găseşte de vânzare la Librăria Mării din Balcic.

СРЕБРИСТИЙ БРЯГЪ

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА НА БАЛЧИКСКИЯ СВОБОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

Пиаца Пъчей № 27—Базарджикъ

Най-новата ромънска поезия

Въ Ромъния днесъ излизатъ около 500 литературни списания. Ако предположимъ, че въ всѣко едно списание сж писали стихове най малко 10 стихотворци, въпреки, че нѣкои наброяватъ и до 50 тина, ще имаме завидната цифра на 5000 братя во Аполоне. Отъ тия биха могли да бждатъ представени въ една по малко претенциозна антология каквато е „Книга на любовьтъ“ отъ Раду Росети и Чербу около 200 поета. Но при единъ по-щателенъ прегледъ и изборъ чувствително това число би се намалило. Така напримеръ ако вземемъ антологията на „Днешнитѣ ромънски поети“ отъ Іонъ Пилатъ и Перпесичиусъ, въ първия томъ ни сж представени повече отъ 35 поета сжщо и въ втория томъ ще бждатъ представени толкова.

Значи днесъ въ Ромъния се подвизаватъ 70 поета, които биха могли да се взематъ подъ внимание.

Въ ромънската поезия има редица литературни течения и школи. Най-обособенитѣ сж традиционалиститѣ и символиститѣ. Първитѣ сж групирани около списание „Мисльъ“, а вторитѣ сж водени отъ Іонъ Минулеску, най добрия техенъ представитель и отъ критикътъ Еуженъ Ловинеску, редакторъ на списанието „Летящия литераторъ“.

Около списанието „Ромънски Животъ“, чийто редакторъ е голѣмия критикъ Ибрайляну, сж се сгрупирали тъй кръстенитѣ едно време попуряристи. Най видни отъ тѣхъ сж: Топърчану, Кодряну и Ботезъ.

Октавиянъ Гога, пламенния националенъ, пѣвецъ не е въ никоя школа и сгрупировка. Следъ окончателното му отдаване на политиката, музата му изневѣри. Той не печати повече стихове, а само е редакторъ на списанието „Нашата родина“, списание съ ултранационални и антиемитски похвати и идеи.

Въпреки голѣмия брой на днешнитѣ ромънски поети, въпреки невѣроятното голѣмо количество на написанитѣ и напечатани стихотворения, нито единъ не е достигналъ качествено нито старитѣ ромънски майстори на стихътъ: Михаилъ Еминеску, Панайотъ Черна и Георге Кошбукъ. Тѣхното мѣсто остава незапълнено въ най-новата ромънска поезия.

Хр. П. К.

Какво трѣбва да дадемъ на Балчикъ

Създайте тукъ градъ на изкуството присжщъ на неговата природа.

Княгиня Иляна

Княгиня Иляна каза въ Свободния Университетъ „Сребристийбрѣгъ“ че, гр. Балчикъ би могълъ да ни даде повече, отколкото сме въ състояние да дадемъ нему.

Той ни дава морето—укротитель на страсти и успокоитель на неволи, дивния заливъ препълненъ съ дионисовъ ентусиазмъ; бѣлия брѣгъ съ чуки кжпящи се въ слънчева веселость, съ рози и животъ, плаващъ въ любовь съ своитѣ чешми и асими за библейски идилии.

Ние му дадохме палати и кули отъ поезия; дадохме му Царица Мария и княгинята на морето, Иляна; дадохме му Букуца, Сатмари, Сторкъ, Стериаде, дадохме му бунтовника на тамошния животъ Октавианъ Мошеску, и активностьта по откритията на морето която създаде Университета Costa de Argint и който на свой редъ, сътворенъ отъ красотата на вчерашната примитивна мисъль, трѣбва да даде утрешната артистична красота: кжщи съ сини сайвани и треперяищи пламъци отъ рози, керванъ-сараи, съ приказни чешми и асими отъ старовремешнитѣ пжтувания, една туристическа носия, едно море съ бѣли платна и пълно съ трепетъ на венци и знамена по опнатитѣ вжжета на лодкитѣ на тоя заливъ, пжтища пречупени отъ стълбички и тераси съ бадемови сводове като въ Севилата на В. Hanez, шосета обградени отъ двѣтѣ страни съ дървета отъ топлитѣ страни; кипариси отъ Böclin и отъ Leonardo da Vinci изникнали изъ бѣлитѣ пукнатини на скалистия брѣгъ; едно училище за мореплавзтели и риболовци, единъ музей и една библиотека на морето; цвѣтарници като въ Ampeglio въ хладнитѣ долини на Акъ Бунаръ и единъ форумъ отъ спомени съ мраморни чешми и сѣнчести дървета.

Въ царствения каменъ тронъ подъ величието на вѣковния джбъ—Царица Мария—бленува превръщането на брѣга въ примитивенъ декоръ на рай.

Е. Букуца сеща и записва мечтата и, а ние препълнени отъ радость очакваме създателя на тия слънчеви видения.

Очакваме единъ човѣкъ, едно общество, една ревностна и деятелна държава.

Не мислите ли че тѣхния двигатель би могълъ да бжде Октавианъ Мошеску?

Той е подобенъ на буря която подига морето и изпълня съ шумъ разлюленитѣ му води.

Г. Д. Мугуръ.

Главенъ директоръ на Култ. Фундация „Regele Mihai.“

—На 8 Августъ н. г. въ свободния университетъ „Сребристий брѣгъ“ отъ Балчикъ, писателя г-нъ Емануилъ Букуца ще държи една конференция, за „Толстой-човѣкътъ“.

—Наскоро ще излезе отъ печатъ „флората на сребристия брѣгъ“ отъ професоръ Д-ръ Борза — издание на Балчишкия свободенъ университетъ.

—Балчишкиятъ свободенъ университетъ „Сребристия брѣгъ“ е организиралъ курсове на открито небе. Първиятъ курсъ ще се състои въ Петъкъ 10 Августъ 6 часа следъ обедъ кждето г-нъ Емануилъ Букуца ще говори за „Наивния животъ на Исуса Христа“.

—Между 10-15 Августъ н. г. г-нъ Іонъ М. Садовяну, ще говори за „Театъра на открито“ Следъ него ще говорятъ Г. Г. Мугуръ, Октавъ Оническу, Памфилъ Шейкару, Перпесичиусъ, Винтила Русу, Сирмаву Іонъ, Симеонеску, Цози, Стефанъ Неническу и др.

—„Сребристий брѣгъ“ сбирка на свободния университетъ, съдържащъ статии отъ Н. В. Кралица Мария, Н. Йорга Ем. Букуца, Г. Мугуръ Г. Вълсанъ и др. се намира за проданъ въ „Книжарницата на морето“ отъ Балчикъ.

КОМБОЛЪ

Я. Х. Яневъ

Така го наричаха. Отпосле се научихъ, че собственото му име е Георги Стефановъ, родомъ отъ еленскитѣ села, свършилъ търговската гимназия въ Пловдивъ, студентствувалъ въ Женева, Лиежъ и Брюкселъ, станалъ учитель въ въ този малъкъ провинциаленъ градецъ, сгодилъ се за една богата и красива мома и полудялъ. Изведнажъ полудялъ. Това е кратката биография на лудия Комболъ, които всѣка сутринь посрещаше изгрѣвъ слънце съ диви, възторжени викове, а вечерь застаналъ на малката могила на края на града съ чувство на тжга пожелаваше лека нощь на цѣлата вселена при тихия залезъ и печално повтаря: „И този день довършва, деньтъ довършва“. Случвало се е понѣкога, когато тъмни облаци покриваха небето, Комболъ до късно вечерь да стои, като вкамененъ на могилата обръщайки се ту къмъ изтокъ да изгрѣе слънцето, ту къмъ западъ да залѣзе и тогава като че ли тежка скръбь заледеняваше сърцето му и едва ли презъ сълзи не повтаряше: „Нито светлина, нито тъмнина. Богъ извърна лицето си отъ земята и остави грѣшнитѣ си чеда на менъ и пусна сатаната по петитѣ ми да ме изнудва“.

—Комболъ, Комболъ, Комболъ — Викаха децата подире му, закачаха го, замѣрваха го съ камъни и на всѣка крачка, му устройваха примки съ вжже и пржти съ цель да го съборятъ. Но Комболъ като че ли не имъ забелязваше, заставаше на единъ кракъ съ дигнати ржце на горе и гръмогласно съ дебелия си басъ гръмваше: „Така умрѣха Цезаръ, Бонифаций, Галилей и Мойсей, така и слънцето ще изгасне за да се пръсне земята за да роди новата Гея на чело съ Зевса“. И бавно, съ твърди стжпки отминаваше, глухъ на подигравкитѣ и закачкитѣ на децата и току изведнажъ заставаше, заемаше една театрална поза и запобеднически се провикваше: „И тукъ трѣбва единъ телефоненъ стълпъ за глухитѣ, на пукъ на слѣпитѣ, които вѣрватъ че земята се върти, а не виждатъ, че океанитѣ ще залѣятъ континентитѣ.“

Единъ день азъ стояхъ въ стаята си. Бѣше при мене и моята колега, естественичка, г ца Х. Изведнажъ се отвори вратата и Комболъ се изправи съ цѣлия си ръстъ на прага и застана онемялъ, вкамененъ.

—Комболъ? Какво искашъ Комболъ—любезно го попитахъ.

— Абсолютно нищо— спокойно и полуусмихнатъ отговори той, но изведнажъ зае една отъ обикновенитѣ си пози и започна:

—Знаете ли, тъкмо пресмѣтахъ разтоянието отъ земята до Венера, но навлѣзохъ въ млѣчния пжть и отгатнахъ вашето минало и настояще. Вие сте следвали медицината за да оправдаете вашето родоначалие като прекъ потомъкъ на Ескулапа, а сте свършили консерваторията въ смѣтка на Бетховена да се наречете единъ день Листъ.. А сега, ако можете посвири, това което мислите и възнамерявате да свирите една октава по горе, то азъ ще ви поднеса тайната на Орфея съ сжщата чаша, съ която дадоха вѣченъ животъ на глупавия Сократъ... А вие почитаема госпожице не ме обиждайте така, щото пжтя отъ почтената бивша моя жена до тоя на Месалина е само единъ мигъ и пазете се... Тамъ е добриятъ Абдонъ, които е прегърналъ светлината за да се лутатъ валкхиритѣ.... Ха! Простете ме. Отъ подножието на древния Олимпъ изведнажъ прескочихъ въ буйнитѣ пиршества на дивитѣ германци.. Така се обяснява днесъ вашето прописце, свършила естественитѣ науки а преподавате геометрия... Впрочемъ, слънцето ужасно трѣбва да скучае безъ мене... Покой на душитѣ ви и лека ви пръсть... Комболъ изведнажъ се обърна и съ твърди стжпки напусна стаята. Не се мина много и дигна се единъ невъобразимъ шумъ на улицата. Надникнахъ презъ прозореца. Жени, деца, мжже бѣха се натрупали. Комболъ, който бѣ заелъ своята обикновена поза, като видя полицейскитѣ, които съ бързи крачки идваха къмъ събралата се тълпа, викна съ силенъ гласъ: „Той не умира!“ И хукна да бѣга. Комболъ вънъ отъ себе си, замахналъ единъ камъкъ и съборилъ единъ отъ немирницитѣ, които не го оставяха на мира.

Стражаритѣ го последваха. Но тъкмо да го хванатъ той се прехвърли презъ пармаклъка на срещния плеть и съ сжщата поза, съ ржце простряни и на единъ кракъ, намѣри се срѣдъ кошари отъ пчели въ единъ дворъ. Полицейскитѣ заобиколиха двора. Единъ отвори вратника и влезе. За мигъ, Комболъ, зарита кошаритѣ. Безброенъ роякъ отъ пчели забръмчаха наоколо. Комболъ, застаналъ на единъ кракъ съ вперени ржце на въздуха командуваше:

—Напредъ, напредъ мои войници... Напредъ. Така и Атила ужаси всички племена по пжтя си жаденъ за плячка, така и Наполеонъ завладя народитѣ и преди да се покатери на върха на египетскитѣ пирамиди завидя за камънацитѣ на св. Елена... Впрочемъ на близкава слънцето да слезе въ своитѣ чертози и азъ....

И съ низко наведена глава между двамата полицаи, Комболъ твърдо закрачи, изпроводенъ отъ насъбралата се тълпа...

Отъ тогава нищо не чухъ за него.

كوش ساحل

— بالجق آچيق هوا دارالفنوننك علمى غزته‌سيدر . —

مديرى :
اوقتاويان موشه‌سقو

اداره‌خانه‌سى
بالجق، ستراداميرچه آچەل باترين نومرولى دائره مخصوصه‌در .

آبونه شرائطى
سنه‌لكى 200 — نسخه‌سى 3 له‌يدر .

بالجق : قراليچه ماريا حضرتلرينك ويلاسى

بالجقه نه ياپامز لازمدر ؟

بو راسق طبيعتيله متوافق بر آرتا شهرى حالنه قويكز !
پرنسس ايليانا

بر نسس ايليانا حضرتلرى ، كوش ساحل دارالفنوننه ، بالجقدن اتصف ايده‌جكز ثمره‌لرك ، كنديسنه اعطا ايده‌بيله‌جكمزدن افزون اولاجغنى عرض و بيان بويورديلر . اونك بزه اولان هدايامى : ملال و كدرلرمزى تسكين ايدن دكز ، شوق افزا بر كورفز و كونشك التماعاته مستغرق و جوشان بر مجموعهٔ كوه‌ارى حاوى بر ساحل ... بر ساحل كه قالرله ، حيابخش باغلرله مستور و مزين !

بزم اوكا عطاپامز ايسه شونلر اولابيلير : سرايلر ، الهامبخش قله‌لى قصرلر ، (قراليچه ماريا) ، دكزه مفتون (پرنسس ايليانا) ، (بوقوتسا) ، (صاتمارى) ، (شتورق) ، اورانك حياتى تصويره اوغراشان (ستريادو) ، (اوقتاويان موشه‌سقو) و دكز حصر ايتديكمز برفعاليت ، اوندن دوغان (كوش ساحل دارالفنونى) كه دوملك فكرابتدائيه‌سندن ، باريتك بدايعاتى دوشيرمكله موظف ، ماوى حواللى اولر ، كروانسرايلر ، قطع مكاف شكلنده چشمه‌لر ، سياحت درويشانه‌يه الوريشلى حارلر ، مپور اونيفورماسى ، كورفزك قايقلرنده تموج ايدن سنجاقلر ، مردبونلى ، كيرپيلى ، چيقينتيلى بولار ، (اباه‌وز) ك (سه‌وبلا) سنده كورديكمز يادمانكار ، صيجاق مملكتلر آغاجلريله مزين شوسه‌لر ، (بوكلان) و (له‌اوما دو دى ويغبى) نك مسره‌يلرى ، بر كيجى و بالانجو مكتبى ، بر موزه و بر دكز كتبخانه‌سى ، آق پيكارك دلكشا مشجره‌سى ، مرمرلى قويولر ، منبعلر ...

«تنها بوراده اولو آغاجك كولكه‌سنده‌كى تخته» ، قراليچه ماريا حضرتلرى ، بو موافقك الواح ابتدائيه‌سنك محوانى تصور ايتمكده . اماتوئيل بوقوتسا ، بو آرزونك تأثيريله يازييور : بزده ، بويوك بر سويجه ، بو معجزه‌لر صانعنى بكله‌مكده‌يز . بونلرك محركى ، (اوقتاويان موشه‌سقو) اولاجغنى مأمول ايتمزميسكز ؟

او ، دكزى قبارمان ، كوكره‌دن ، صيحه‌لر چيقارتان بر روزكار كيبدر .

ك . د . موغور

كوش ساحل جمعيتى نصل دوغدى و نه‌لر ياراندى

صوك ايكى سنه ظرفنده بالجق «خلق درسلرى» قورسلرى ، بالجقك موقع طبيعيسيله متناسب رومن صنعت علم و ادبياتى حقنده متعدد قونفرانسلر ويرمش و بو مدت ظرفنده ، نظرى بر ساحه داخلنده جريان ايدن اشبو مساعيسنى تام بر موفقيتله ايفا ايتمشدر .

درسلر ، دها چوق «دكزه» موضوعلرى اوزرنده جريان ايتمشدر . چونكه «دكزه» رومن اصحاب صنعتنك اك چوق علاقه‌دار اولديغى بر مشغله واسطه‌سى ايدى . صنعته بالخاصه صنعت مجلوب اصحاب ذوق ، روحنده احتياجى حق سزديكى بتون كوزه‌للكلرى ، قره‌دكزك بو چوق شيرين كورفزجكنده بولويوردى . بو مشغله ، بو دوامى و چوق حرارتلى مساعى ، بالنتيجه بالجقده بر «كوش ساحل» جمعيتنك تشكلنه باعث اولدى .

سوز ، نه قدر قوتلى و كوزه‌لده اولسه ، هر حالده كيچجى بر تأثيرى حائزدر . بناءً عليه بونك دها مثبت بر ساحه‌ده تأمين فعاليتى ايچون ، ينه بو نامه اضافته يعنى «كوش ساحل» آدلى بر غزته نشرينه لزوم كوردك .

بو صورتله نشر ايتديكمز غزته ، «كوش ساحل» ك آغوشنده يشايان رومن ، تورك ، بولغاردن متشكل اوچ ملتك ادبى حرثلرينى تقريب ايده‌جك ، اونلرى عاماً يكديكرينه ياقلاشديره‌رق طانيشديره‌جقدر . چونكه اونلرك مظاهرى ساية‌سنده ادامهٔ حيات ايده‌جكدر .

«كوش ساحل» جمعيتى ، كوندن كونه آرتان فعاليتى ساية‌سنده اخيراً بر «Biblioteca Marii» يعنى «دكز كتبخانه‌سى» فيرماسيله قادر يلاژده اهلى بولنماز درجهٔ مكملينده بر قرطاسيه دكانى آچمشدر . كتبخانه‌نك ايلك نشر ايتديكى اثر ، «كوش ساحل رهبرى» آدلى بر كتابدر .

«كوش ساحل» زيارتجيلرنجه حس ايديلن چوق واضح بر احتياجى اساسلى بر صورتده تطمين ايدن بو اثر ، محتوياتى اعتباريله چوق زنكين اولوب ، «كوش ساحل» ساحه‌سنى بوتون مواقع بديعى و تاريخى قيمتلريله تثبيت ايدر . حالاً اولديغى قدر آتيده ـ بالخاصه منبعلره ـ چوق يارديمى دوقوناجق بر اثر نفيسدر .

بوندن باشقه «كوش ساحل» جمعيتى بر سينه‌ما كشاد ايتمشدركه بالجقده اصحاب ذوقك چوق اساسلى بر احتياجنى قاندر . جمعيتمز آتيده دها بر چوق فعاليتلر كوسترمك استعدادنده‌در .

«كوش ساحل» ى اوقويكز !

شعر

اولداداں

سنك كوزمل «كل» بو شب سوزلشه‌لم ،
ايكيمز باش باشه وه‌رمل ، دردلشه‌لم ،
بو صفاى بهارى بزده اوله‌شه‌لم ،
شو جنت آسا باغك كلارى صولداداں .

درد و غمى بيلوب بر طرفه دوره‌رك ،
اكدار ، هجران ، فراق ، حسران بيلميه‌رك ،
قلبمزك ضرباتى سسله‌مك كرك ،
زمان بكوب ، سنده بنده اختيار اولداداں .

اسكيمك بر قانونكه جارى هر ديارده ،
تازه ده‌نير بر كل آنجق فداننده ،
زوالدر بكلين تالك جدارنده ،
يتاب قالير وجود ، كوكل خراب اولداداں .

بالجق — سليمان فائق

غزل

سنك آى بى‌وفا ، قلبكده مرحمتدن اثر يوقمى ،
بو رتبه ناز و جوركدن عجبا دله كدر يوقمى ؟
تم مراغ ، مراغ اولداداں هرياله دونمشدر ،
بو تيرمژكن جفايه عجبا بر سپر يوقمى ؟
باصوب كوندن كونه ملك سودا ، خراب اولدم ،
بو دردمشق بر حاذق بيلوب تعمير ايدر يوقمى ؟
«فراغت قيل ، بو استغنايى چكمه» دوستلرم ديرلر ،
اراده آلده ، آنجق برده طالع و قدر يوقمى ؟
دوشوندا عادواسلاق ، مثلى خاطراول (فدرى)
هان بر سنديسك ، سندن باشقه بر چكر يوقمى ؟
فدرى

كوش ساحل ، خلق دار لفنونى ،
قورسلرينه باشلادى

آغستوسك 3 نجى و 4 نجى جمعه و جمعه ايرتسى كونلرى ـ اوكله‌دن صوكره ساعت آلتيده بدأ ايله ـ پروفسور اماتوئيل بوقوتسا ، قورسلره ابتدار و دوامله «اينترناسيونال پداغوژيك» حقنده قونوشمشلردر .

بالجق جماعت اسلاميه انتخابى

كچن سنه رفعت مصطفى قورت حاجى افنديتك تحت رياستنده‌كى هيئت استعفا ايلمش و يرينه اوچ كيشيلك بر هيئت موقته كتيرلمش ايدى .

اوندن اوچ آى صكره اجرا ايديلن انتخابى قالياقرا سنجاغى مفتيلكى ينه موقت اوله‌رق يعنى بر سنه‌لك مدت ايچون تصديق ايتمش ايدى . بو دفعه مذكور مفتيلك و منتخب جماعت اسلاميه هيئتى يكى بر انتخاب اجراسنه قرار ويرمشلردر .

بناءً عليه ، آغستوسك 19 نجى بازار كونى ، سنى (20) يى تجاوز ايدن بوتون بالجق مسلمانلرينك «صولاق جامع» مكتبنه كله‌رك انتخابه اشتراك ايله‌ملرى لزومى اعلان اولنور .

بالجق جماعت اسلاميه رئيسى :
سليمان فائق نعلبند اوغلى